การศึกษาวรรณกดีคำสอนประเภทร้อยกรองช่วงก่อนได้รับอิทธิพล จากวรรณกรรมตะวันตกในเชิงจริยธรรม

บทศัดยอ ของ พึ่ง ศิลาแลง

เสนอค่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโร**ซ** พิษณุโลก เพื่อ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐

บหคัดยอ

ปริญญานิพนธณบับนี้มีความมุงหมายที่จะศึกษาวรรณคดีคำสอนประเภทรอยกรองชวงกอน
ไครับอิทธิพลจากวรรณกรรมตะวันตกใน เชิงจริยธรรม และแนวโน้มของจริยธรรมที่ปรากฏใน
วรรณคดีคำสอนประเภทร้อยกรองชวงกอนไครับอิทธิพลจากวรรณกรรมตะวันตก ขั้นตอนที่สำคัญ
ในการศึกษาตือ คัดเลือกวรรณคดีคำสอนที่รู้จักกันอยางแพรหลาย ๑๐ เรื่อง ได้แก่ สุภาษิตพระรวง
โคลงทศรถสอนพระราม โคลงพาลีสอนน้อง โคลงราชสวัสดิ์ กฤษณาสอนน้องคำฉันท์ สุภาษิตสอนหญิง
เพลงยาวถวายโอวาท สวัสดิรักษา โคลงโลกนิติ และอิศริญาณภาษิต โดยวิเคราะห์จริยธรรม
และแนวโน้มของจริยธรรมที่ปรากฏในวรรณคดีคำสอนแตละเรื่อง ตามฐานะและหน้าที่ของแตละ
บุคคลีที่แตกตางกันในสังคม เชิงจัดหมวดหมู่ของจริยธรรมตามสถานภาพของผู้ที่ดีวิตองการสอน
แบงออกเป็น ๔ ประเภท คือ จริยธรรมสำหรับผู้ปกครอง จริยธรรมสำหรับคนทั่วไป จริยธรรม
สำหรับผู้ชาย และจริยธรรมสำหรับผู้หญิง

นลการศึกษาสรุปได้ว่า กวีได้ใช้วิธีการสอนโดยผานตัวละครที่มีฐานะ เป็นที่ยอมรับของสังคม
คือ โดลงทศรถสอนพระราม โคลงพาลีสอนน้อง โคลงราชสวัสดิ์ กฤษณาสอนน้องคำฉันท์ และใช้,
วิธีการสอนโดยตรงไม่ผานตัวละครคือ สุภาษิตพระรวง สุภาษิตสอนหญิง เพลงยาวถวายโอวาท
สวัสดิรักษา โคลงโลกนิติ และอิศริญาณภาษิต วรรณคดีคำสอนทั้ง ๑๐ เรื่อง ให้คุณคาในเชิงจริยธรรม่ที่สอดคล้องกับหลักจริยศาสตร์ในพุทธศาสนา

A STUDY OF DIDACTICISM THROUGH MORAL, ETHICAL APPROACH IN SELECTED THAI POETIC WORKS PRIOR

TO WESTERN LITERARY INFLUENCE

ABSTRACT

BY

RUMPEUNG SILALANG

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

Phitsanulok

February 1987

The purpose of this study is to investigate the character of didactic verse written prior to influence of western literary works on ethical standards. Ten widely-known didactic works were chosen for the study: Proverbs of Phra Ruang, the poems "Tot-sa-rot's Words to Phra Ram," "Pali Son Nong," "Rajasawat," "Kritsana Son Nong Kam Chan," Proverbs for Women, "Preng-yaw Dawai O-vat," "Sawadee- raksa," Loknit Poem and Proverbs of Ist-riyarna. Ethical standards and trends shown in each work were analysed in terms of differing status and duties of persons in society. The works were divided into four groups according to which persons they were intended to teach: people in government, general people, men and women.

Results of this study may be summarized as follows:

Four of the works taught ethical standards by using protagonists who held positions accepted by society. These were the poems "Tot-sarot's Words to Phra Ram," "Pali Son Nong," "Rajasawat," and "Krtisana Son Nong Kam Chan."

Other works taught ethical standards directly, without use of protagonists. These were Proverbs of Phra Ruang, Proverbs for Women, "Preng-yaw Dawai O-vat," "Sawadee-raksa," Loknit Poem, and Proverbs of Ist-riyarna.

All ten didactic works valued and promoted ethical standards consistent with Buddhist moral teachings.